

Вечи немамъ време за стоенье, траба дзлга си да сторжъ,
Господи, да са исплани Твой то повелѣнїе и волюжъ.
Сына ни, що си ни длазъ, Ты пакъ го земашъ,
Сичкы добринны, що си ни подарилъ Ты, се ги нмамъ

АНГЕЛЪ-А СЪВѢТЪВА АВРААМА:

Пазиса Аврааме, въ старостъ си да не са изльжншъ,
Богъ що ти е длазъ момче то, за твое да го не мыслишъ.
И не токо момче то, но и тѣло то ти, иѣсть твое,
Но ты вещь подканиса в' лѣвѣ тѣ странъ си тѣри ножа.

Ты сѣрдечно подкани и утвърди си слуги твоа,
Вени огнь у ржкѣ си, извѣди момче т' отъ знаа.
До катъ не е станала Сарра хайде вы взрвете,
Или иѣшо работъ си нмашъ, хайде, разумѣйте.

АВРААМЪ ПРИВЫКВА СЛУГЫ ТѢ СЯ.

Симеанъ и ты Софѣръ! вѣрни ми слуги, станети и
са провѣдети,
Двама ми сте на потраба, не са майти, скоро да
са изберети.
Вещь да не са майти, Господь мене скоро, се подканижъ,
Въ совѣсть тѣ ми, що е долга се го ниши на умава.

Слуги тѣ